

MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

DOI-I-an/mk/ht-722-119- 54 /14/15/16

OBWIESZCZENIE

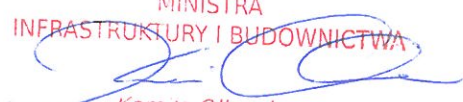
Na podstawie art. 49 w związku z art. 151 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz w związku z art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687, z późn. zm.),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że Minister Infrastruktury i Rozwoju, działając na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w związku z art. 145 § 1 pkt 5 kpa, wydał decyzję z dnia 13 listopada 2015 r., znak: DOI-I-an/mk/ht-722-119-1731/14/15, uchylającą w części decyzję Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 1 października 2012 r., znak: BOII-1łch-772-9-1436/12, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Wielkopolskiego Nr 31/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy”, i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 1 października 2012 r., znak: BOII-1łch-772-9-1436/12.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy - w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 313, III piętro, w dniach roboczych, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji (bez załączników) - w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Gminy Kobyla Góra, Urzędzie Gminy Galewice, Urzędzie Miasta i Gminy Kępno, Urzędzie Gminy Perzów, Urzędzie Gminy Bralin, Urzędzie Miasta w Wieruszowie i Urzędzie Gminy Sokolniki.

Jednocześnie należy poinformować, iż obecnie organem administracji właściwym w przedmiotowej sprawie - stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r., poz. 1907, z późn. zm.) – jest Minister Infrastruktury i Budownictwa.

Z upoważnienia
MINISTRA
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Kamila Olkiewicz

DOI-I-an/mk/ht-722-119- 1731 /14/15
NK: 316 890 115

DECYZJA

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, po przeprowadzeniu wznowionego postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 1 października 2012 r., znak: BOII-1łch-772-9-1436/12, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Wielkopolskiego Nr 31/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy”,

I. Uchylam ww. decyzję Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 1 października 2012 r., znak: BOII-1łch-772-9-1436/12, w części dotyczącej pkt XXI, znajdującego się na stronie 25.

II. Orzekam o istocie sprawy w następujący sposób:

- Uchylam** w rozstrzygnięciu ww. decyzji Wielkopolskiego Nr 31/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11, znajdujący się w pkt II na stronie 50, w wierszu 18 - 19 licząc od góry strony, tabeli dotyczącej zatwierdzonego podziału nieruchomości, objętych przedmiotową inwestycją drogową, zapis:

”

1	446	446/1, 446/2	SR1W/00088360/8
1	447	447/1, 447/2	SR1W/00088360/8

”

i umarzam postępowanie organu pierwszej instancji w tej części.

- Uchylam** znajdujący się na stronie 6 zaskarżonej decyzji, w wierszu 20, licząc od góry strony, zapis stanowiący wykaz nieruchomości objętych przedmiotową inwestycją drogową:

„380, 381, 382, 384, 429, 431, 433, 435, 436, 437, 440, 441, 443, 444, 446, 447, 561, 5, 7, 8,”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„380, 381, 382, 384, 429, 431, 433, 435, 436, 437, 440, 441, 443, 444, 446/1, 447/1, 561, 5, 7, 8,”.

- W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.**

Uzasadnienie

Działając na podstawie art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą drogową”, Wojewoda Wielkopolski wydał w dniu 16 grudnia

2011 r. decyzję nr 31/2011, znak: IR.III-6.7820-12/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy”, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Wielkopolskiego*”.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, po rozpatrzeniu odwołań od *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, decyzją z dnia 1 października 2012 r., znak: BOII-1łch-772-9-1436/12, zwaną dalej „*decyzją Ministra Transportu*”, uchylił w części i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy *decyzję Wojewody Wielkopolskiego*.

Pismem z dnia 20 października 2014 r., znak: GDDKiA-O/PO-KP-5-4113-17/22-1456/2014, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Poznaniu – Danutę Hryniewiecką, zwany dalej „*inwestorem*”, wniósł na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 *kpa* o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej ostateczną *decyzją Ministra Transportu*.

W uzasadnieniu wniosku *inwestor* wskazał, że w toku regulacji prawnych nieruchomości została ujawniona okoliczność, że przed wydaniem *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* działki nr 446 i 447 położone

w obrębie Prusak, gmina Sokolniki, powiat wieruszowski, zostały poddane podziałowi we wcześniejszej decyzji Wojewody Łódzkiego nr 281/11 z dnia 11 października 2011 r., znak: IA.II.7820.16.2011.PG, zwanej dalej „*decyzją Wojewody Łódzkiego*”, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S-8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 10 – od km 99+937 do km 100+162,31 wraz z infrastrukturą.

W związku z powyżej opisaną okolicznością *inwestor*, powołując się na orzecznictwo sądowo-administracyjne stwierdził, że jego wniosek jest konieczny i uzasadniony.

Minister Infrastruktury i Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”, pismem z dnia 17 kwietnia 2015 r., znak: DOII-I-mk/ht-772-119-600/14/15, wezwał *inwestora* do sprecyzowania żądania poprzez dokładne wskazanie, kiedy (w jakiej dacie) dowiedział się on o okolicznościach, które w jego ocenie stanowią podstawę do wznowienia postępowania, oraz przedstawienia dowodów potwierdzających termin, w którym *inwestor* dowiedział się o tych okolicznościach.

Inwestor w piśmie z dnia 6 maja 2015 r., znak: O.PO.I-3-2010.42.2015.374.rb, wyjaśnił, że o okolicznościach stanowiących przesłankę do wznowienia przedmiotowego postępowania dowiedział się w lipcu 2014 r., w trakcie regulacji stanu prawnego działek z zapisów księgi wieczystej nr SR1W/00088360/8.

W związku z niedotrzymaniem miesięcznego terminu do złożenia podania o wznowienie postępowania, *inwestor* wniósł o potraktowanie jego pisma z dnia 20 października 2014 r. jako informacji o konieczności wznowienia żadanego postępowania z urzędu.

Postanowieniem z dnia 21 maja 2015 r., znak: DOII-I-mk/ht-772-119-766/14/15, *Minister*, działając na podstawie art. 149 § 1 w związku z art. 150 § 1 oraz art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, wznowił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie zakończonej ostateczną *decyzją Ministra Transportu*.

Mając na względzie okoliczności sprawy, w szczególności informacje uzyskane od inwestora w ww. piśmie z dnia 20 października 2014 r., znak: GDDKiA-O/PO-KP-5-4113-17/22-1456/2014, pismami z dnia 18 czerwca 2015 r., znak: DOII-I-mk/ht-772-119-912/14/15 oraz z dnia 2 września 2015 r., znak: DOII-I-an/mk/ht-772-119-1312/14/15, *Minister* wezwał *inwestora* do dostarczenia, w terminie 21 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania, 4 egzemplarzy:

- 1) rysunku nr 2.7 – Projektu zagospodarowania terenu (odcinek Wieruszów – Walichnowy – Tom nr 01), stanowiącego część Projektu budowlanego, będącego załącznikiem nr 3 do *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*,
- 2) rysunku nr 1.3.7 – mapy w skali 1:1000 przedstawiającej proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu

(odcinek Wieruszów – Walichnowy – Tom 3), stanowiącej załącznik nr 1 do *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*,

uwzględniających podział nieruchomości oznaczonych jako działki nr 446 i 447, obręb Prusak, gmina Sokolniki, powiat wieruszowski, województwo łódzkie, dokonany uprzednio *decyzją Wojewody Łódzkiego*.

Pismem z dnia 6 października 2015 r., znak: GDDKiA-O/PO-I-1-AG/HP-4113-17/22-1486/2015, inwestor wyjaśnił, że działki nr ewid. 446 i 447 obręb Prusak, gmina Sokolniki zostały podzielone *decyzją Wojewody Łódzkiego* odpowiednio na działki nr 446/1 i 446/2 oraz 447/1 i 447/2. Decyzja ta stała się ostateczna w dniu 30 listopada 2011 r. Zatwierdzone linie podziału nieruchomości, będące liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, oraz powierzchnie działek powstałe w wyniku ww. podziału są tożsame z podziałem tych nieruchomości orzeczonym *decyzją Wojewody Wielkopolskiego*. Działka nr ewid. 446 o powierzchni 0,65 ha została podzielona zarówno *decyzją Wojewody Łódzkiego*, jak i *decyzją Wojewody Wielkopolskiego* na działkę nr 446/1 o powierzchni 0,1478 ha oraz działkę nr 446/2 o powierzchni 0,5022 ha. Analogicznie działka nr ewid. 447 o powierzchni 1,03 ha została podzielona wskutek ww. decyzji, na działkę nr 447/1 o powierzchni 0,1122 ha i działkę nr 447/2 o powierzchni 0,9178 ha.

W załączeniu do ww. wyjaśnień inwestor przesłał potwierdzone za zgodność z oryginałem mapy z projektem podziału nieruchomości wraz z wykazem zmian gruntowych dla przedmiotowych działek nr ewid. 446 i 447, stanowiące arkusze załącznika nr 2 do *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, oraz arkusze załącznika nr 3 do *decyzji Wojewody Łódzkiego*.

Ponadto, inwestor przesłał potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie fragmentów planów sytuacyjnych planu zagospodarowania terenu, przedstawiających proponowany przebiegu drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, dotyczące przedmiotowych działek, stanowiących odpowiednio załącznik nr 1 do *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, oraz załącznik nr 1 do *decyzji Wojewody Łódzkiego*.

Minister zważył, co następuje.

Na wstępie należy poinformować, że na mocy § 1 ust. 1 oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju oraz zniesienia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1390), z dniem 27 listopada 2013 r. utworzone zostało Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju w drodze przekształcenia dotychczasowego Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, oraz zniesione zostało Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. z 2013 r., poz. 1391) organ ten kieruje działem administracji rządowej budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo.

W związku z powyższym, organem właściwym w niniejszej sprawie jest obecnie *Minister*.

Rozpatrując niniejszą sprawę należy mieć na względzie, że w art. 16 § 1 *kpa* wprowadzona została zasada ogólna trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych. Przedmiotowa zasada ma istotne znaczenie dla stabilizacji opartych na decyzji skutków prawnych, dlatego uważana jest za jedno z kardynalnych założeń całego systemu ogólnego postępowania administracyjnego (zob. W. Dawidowicz, *Ogólne postępowanie administracyjne*, str. 123). Ustanawiając ochronę decyzji ostatecznych przez przyznanie jej cechy trwałości, przepis art. 16 § 1 *kpa* wyznacza jednocześnie granicę tej trwałości.

Od powyższej zasady ustawodawca wprowadza w art. 16 § 1 *kpa*, zdanie drugie, ściśle określone wyjątki. Mianowicie decyzja ostateczna może być wzruszona przez jej uchylenie lub zmianę w trybie art. 154, art. 155 lub art. 161 *kpa*, w drodze stwierdzenia nieważności w trybie postępowania opartego

na zasadzie art. 156 § 1 *kpa*, a także poprzez jej uchylenie na podstawie art. 145 § 1 w związku z art. 151 § 1 pkt 2 *kpa*, tj. w wyniku wznowienia postępowania.

W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające ostatecznie sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie w decyzji jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc, decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie lub powstanie określonych faktów (W. Dawidowicz, *Postępowanie administracyjne...*, s. 242).

Postępowanie wznowieniowe nie jest kontynuacją „zwykłego” postępowania, tj. kolejną jego instancją. W następstwie tego postępowania nie następuje merytoryczna kontrola ostatecznej decyzji we wszelkich jej aspektach. Instytucja wznowienia nie jest zatem środkiem, za pomocą którego można wzruszać każdą wadliwą decyzję ostateczną, abstrahując od stopnia tej wadliwości. Organy w tym nadzwyczajnym postępowaniu nie mogą kierować się innymi przesłankami, jak tylko wymienionymi w przepisie art. 145 § 1 *kpa*.

Przepis art. 147 *kpa* określa sposoby wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia postępowania. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie administracyjne może zostać wznowione z urzędu albo na żądanie strony. Wznowienie postępowania z urzędu przez organ administracji publicznej jest jego prawem w tym sensie, iż organ nie ma obowiązku wszczynać postępowania w każdej ostatecznie zakończonej sprawie celem sprawdzenia, czy nie zachodzą podstawy do jego wznowienia. Obowiązek wznowienia aktualizuje się natomiast w razie ustalenia przez organ przyczyny wznowienia (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 marca 2002 r., sygn. akt II SA 2791/00).

Wznawiając postępowanie właściwy organ, tj. organ, który wydał w sprawie „zwykłej” decyzję w ostatniej instancji, bada pierwotnie, czy zaistniały przesłanki wznowienia postępowania, określone w art. 145 § 1 *kpa*. W przypadku, gdy organ ten stwierdzi zaistnienie jednej z przesłanek zawartych w ww. przepisie uchyła decyzję dotychczasową i orzeka co do istoty sprawy. Po rozważeniu poglądów występujących w orzecznictwie sądów administracyjnych, jak również Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2011 r., sygn. akt II UZP 8/2011), należy opowiedzieć się za stanowiskiem, że po wznowieniu postępowania możliwe jest, na mocy art. 151 § 1 pkt 2 *kpa*, jedynie częściowe uchylenie decyzji dotychczasowej. Jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 28 stycznia 2002 r., sygn. akt V SA 1106/01, „nie można podzielić zarzutów, że decyzja (...) wydana we wznowionym postępowaniu narusza przepis art. 151 § 1 pkt 2 *kpa* z tego względu, że uchyła decyzję dotychczasową w części, a nie w całości. Brak w powołanym przepisie wyrażnej normy dopuszczającej uchylenie decyzji dotychczasowej w części nie oznacza, że taka możliwość jest wykluczona. Za przyjęciem takiej wykładni przemawia to, że w obrocie prawnym nie powinny pozostawać tylko te części decyzji, które są wadliwe (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 maja 1998 r., sygn. akt V SA 1305/96)”. Podobny pogląd prezentowany jest w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdy chodzi o dopuszczalność stwierdzenia nieważności decyzji w części (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 stycznia 1988 r., sygn. akt IV SA 859/87, ONSA 1990, Nr 2-3, poz. 25, a także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 listopada 1989 r., sygn. akt SA/Ka 646/89, niepubl.).

Za słuszością przyjętego w omawianym przypadku rozstrzygnięcia przemawia też, zdaniem *Ministra*, brzmienie art. 11g ust. 3 *specustawy drogowej*, stosownie do którego w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości albo działki. Z tych między innymi względów, w ocenie organu, jest możliwe, a nawet konieczne, przyjęcie rozstrzygnięcia dokonanego w niniejszej decyzji w sytuacji, gdy ujawnione okoliczności świadczą

jedynie o częściowej wadliwości decyzji ostatecznej, która to wadliwość w ww. przypadku dotyczy błędnie dokonanego podziału działek nr ewid. 446 i 447 obręb Prusak, gmina Sokolniki.

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowił art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, zgodnie z którym w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję. Przede wszystkim z całą mocą należy podkreślić, że użyty w dyspozycji art. 145 § 1 pkt 5 *kpa* łącznik „lub” („nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody”) wskazuje jednoznacznie na to, że wystąpienie co najmniej jednego z członów tej alternatywy („nowych okoliczności faktycznych” bądź „nowych dowodów” – tzw. alternatywa łączna) stanowi samoistną i wystarczającą podstawę wznowienia postępowania, o ile równocześnie są spełnione pozostałe przesłanki prawne wznowienia postępowania, o których mowa w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*. Warunkiem „nowej okoliczności” w rozumieniu ww. przepisu jest to, aby była istotna (czyli taka, która mogła mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy) i istniała w dacie wydania decyzji, przy czym nie była znana organowi (tak: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lutego 2011 r., sygn. akt II GSK 190/2010). Przez okoliczności faktyczne należy rozumieć zdarzenie niezależne od treści przepisów prawa, a tym bardziej wykładni prawa (B. Adamiak [w:] Komentarz, 1998 r., s. 718, vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 września 1982 r., sygn. akt SA/Kr 588/82, ONSA 1982, nr 2, poz. 83).

W przedmiotowej sprawie podstawą wznowienia postępowania były nowe dowody i okoliczności, które istniały już w dacie wydania decyzji *Ministra Transportu*. *Minister* uzyskał informacje (pismo inwestora z dnia 20 października 2014 r., znak: GDDKiA-O/PO-KP-5-4113-17/22-1456/2014), świadczące o tym, iż – w zakresie podziału działek nr 446 i 447 obręb Prusak, gmina Sokolniki – istnieją rozbieżności pomiędzy treścią decyzji *Wojewody Wielkopolskiego* oraz decyzją *Ministra Transportu*, a rzeczywistym stanem prawnym nieruchomości, istniejącym w dniu wydania decyzji organu drugiej instancji.

Na wstępie wskazać należy, iż działka nr 446 obręb Prusak, gmina Sokolniki na mocy ostatecznej decyzji *Ministra Transportu* uchylającej w części i orzekającej w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałym zakresie utrzymującej w mocy decyzję *Wojewody Wielkopolskiego*, uległa podziałowi na działki nr 446/1 i nr 446/2. Pod inwestycję została przejęta działka nr 446/1.

Podobnie, działka nr 447 obręb Prusak, gmina Sokolniki na mocy ostatecznej decyzji *Ministra Transportu* uległa podziałowi na działki nr 447/1 i nr 447/2. Pod inwestycję została przejęta działka nr 447/1.

Natomiast, jak wynika z analizy akt sprawy, zarówno działka nr ewid. 446, jak i działka nr ewid. 447 obręb Prusak, gmina Sokolniki uległy podziałowi w tożsamy sposób mocą wcześniejszej decyzji *Wojewody Łódzkiego*, a pod inwestycję przejęto, podobnie jak w decyzji *Wojewody Wielkopolskiego*, działki nr 446/1 i 447/1. Powyższe potwierdzają mapy z liniami podziału nieruchomości będącymi liniami rozgraniczającymi teren inwestycji oraz wykazy zmian gruntowych dla przedmiotowych działek nr ewid. 446 i 447, stanowiące załącznik nr 3 do decyzji *Wojewody Łódzkiego*. Także analiza planów sytuacyjnych planu zagospodarowania terenu, przedstawiających proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, stanowiących odpowiednio załącznik nr 1 do decyzji *Wojewody Wielkopolskiego*, oraz załącznik nr 1 do decyzji *Wojewody Łódzkiego*, prowadzi do wniosku, że przedmiotowe nieruchomości uległy uprzedniemu, identycznemu podziałowi wskutek decyzji *Wojewody Łódzkiego*.

Konkludując, w ocenie *Ministra* na gruncie przedmiotowej sprawy zaszła przesłanka zawarta w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, która warunkowała częściowe uchylenie decyzji *Ministra Transportu*, reformującej decyzję *Wojewody Wielkopolskiego* w zakresie, w jakim *Minister Transportu* utrzymał w mocy zapisy decyzji *Wojewody Wielkopolskiego* w stosunku do działek nr ewid. 446 i 447 obręb Prusak, gmina Sokolniki i orzeczenie w ww. zakresie co do istoty w oparciu o art. 151 § 1 pkt 2 *kpa*.

Mając na uwadze powyższe *Minister* uchylił w pkt I niniejszej decyzji pkt XXI decyzji *Ministra Transportu*, stanowiący, iż zaskarżoną decyzję organ utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie, tj. nieuchylonym w pkt I - XX tejże decyzji. Jednocześnie *Minister* orzekł o istocie sprawy, poprzez uchylenie w pkt II.1. niniejszej

decyzji zapisów *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, zatwierdzającego podział działek nr ewid. 446 i 447 obręb Prusak, gmina Sokolniki.

Z uwagi na fakt, że zapis *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* dotyczący podziału przedmiotowych działek nr 446 i 447 nie uwzględniał rzeczywistego stanu faktycznego i prawnego, ukształtowanego uprzednią *decyzją Wojewody Łódzkiego*, niezbędne było także orzeczenie w tym zakresie poprzez umorzenie postępowania organu pierwszej instancji w zakresie zatwierdzenia podziału tych działek, co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści pkt II.1 niniejszej decyzji.

Mając na względzie powyższe, koniecznym stała się również korekta znajdującego się na stronie 6, w wierszu 20 zapisu *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* dotyczącego wykazu nieruchomości przeznaczonych pod realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, wobec czego w punkcie II.2 niniejszej decyzji *Minister* orzekł w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisu uwzględniającego fakt, że działki nr 446 i 447 wskazywane w decyzji organu pierwszej instancji, uległy wcześniej ww. podziałowi *decyzją Wojewody Łódzkiego*, a przedmiotowym zamierzeniem budowlanym objęte zostały działki nr 446/1 i 447/1.

W pkt. II.3. orzeczono zaś o utrzymaniu w mocy w pozostałej części *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

W związku z faktem, iż niniejsza decyzja została wydana w pierwszej instancji przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju, odwołanie od niej nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może, na podstawie art. 127 § 3 *kpa*, zwrócić się do Ministra Infrastruktury i Rozwoju z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymują:

1. Wojewoda Wielkopolski
2. Pani Danuta Hryniewiecka
Zastępca Dyrektora Oddziału ds. Inwestycji
Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Poznaniu
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
(7 egz. decyzji w tym 6 egz. decyzji w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. A/a

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Kamila Glikowicz
Zastępca Dyrektora Departamentu Czterech Długich

Otrzymuje do wiadomości:

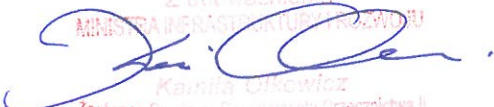
1. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego

Do wiadomości:

1. Wojewoda Łódzki
2. Starosta Kępiński
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
3. Starosta Ostrzeszowski
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
4. Starosta Wieruszowski
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
5. Sąd Rejonowy w Kępnie
V Wydział Ksiąg Wieczystych
6. Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie
IV Wydział Ksiąg Wieczystych
7. Sąd Rejonowy w Wieluniu
IX Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych
z/s w Wieruszowie

cd. rozdzielnika do decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 13 listopada 2015 r., znak:
DOI-I-an/mk/ht-722-119-1731/14/15

8. Urząd Gminy Kobyla Góra
9. Urząd Gminy Galewice
10. Urząd Miasta i Gminy Kępno
11. Urząd Gminy Perzów
12. Urząd Gminy Bralin
13. Urząd Miasta w Wieruszowie
14. Urząd Gminy Sokolniki
15. Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Departament Orzecznictwa I

Z uwagą
MINISTER INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Kamila Głowacka
Zastępca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa I

